

زهرا رحیمی، نوجوان ۱۵ ساله کاروان پارالمپیک پاریس که مدال نقره را از فرانسه صید کرد

ضربه فنی محدودیت‌ها

امیرحسین علی‌نیافر

نوجوانه

مسابقات المپیک و خصوصا پارالمپیک پاریس ۲۰۲۴ با درخشش نوجوانان کاروان ایران همراه بود و تقریباً اکثر آنها نتایج قابل قبولی را کسب کردند. شاید کسی فکرش را نمی‌کرد اما چراغ مدال‌های خوشرنگ مسابقات پارالمپیک پاریس را یک نوجوان ۱۵ ساله برای کشورمان روشن کرد. زهرا رحیمی با حمایت قابل توجه خانواده و تلاش‌های بی‌شمارش توانست مدال نقره مسابقات پارالمپیک را در رشته پاراتکواندو کسب کند و دیگر دهه هشتادی افتخارآفرینی بشود که در بالاترین سطح ممکن در دنیای ورزش، مدال می‌گیرد. در این شماره از نوجوانه صفحه یکی مثل ما، شما می‌توانید پای حرف‌های این نوجوان بنشینید و از ایرانی بودنش نهایت لذت را ببرید.

شروع به پرواز

هر انسانی با هر درد و رنجی بالاخره در یک مسیری با خود و خدای خود عهد می‌بندد که باید به هدفی که می‌خواهد برسد و از یک لحظه‌ای تمام تلاش خود را برای رسیدن به آن هدف به‌کار می‌گیرد. زهرای ۱۵ ساله درحالی مدال خوشرنگ المپیک را در کارنامه ورزشی خود دارد که هنوز در حال طی کردن ۱۰ سال دوم زندگی خود است و حالاً‌ها باید از این دختر خبرهای خوبی بشنویم.

زهرا رحیمی، بال‌های پروازش را باز کرد و به سمت ورزش پاراکاراته رفت اما به دلیل شرایط خاصی که در خود می‌دید، به سمت پاراتکواندو آمد و این ورزش را با علاقه شروع کرد. این درحالی است که می‌گوید انتخاب او نتیجه انتخاب خود و حمایت‌های خانواده‌اش است و با صراحت اعلام می‌کند که خانواده با تمام جان از او در این مسیر حمایت کرده و البته علاقه‌اش به ورزش‌های رزمی از این قاعده مستثنی نیست.

از دنیای تحصیل چه خبر؟

هر ورزشکاری چالش‌های فراوانی در زمینه‌های مختلف دارد و چالش تحصیل یکی از همان مواردی که همیشه برای ورزشکاران دغدغه و پراز مشکل بوده. تقریباً بین این قشر محترم مشکلاتی نظیر عدم همکاری مدارس و دانشگاه‌ها وجود دارد و انگار یک مشکل غیرقابل حل همیشگی به‌شمار می‌رود.

زهرا رحیمی در حال حاضر وارد سال دهم و وارد دوره متوسطه دوم شده و درباره همکاری مدارس برای مسابقات می‌گوید: راستش تشکر می‌کنم از مدرسه که حمایت لازم را از من داشت اما این مورد و این حمایت می‌توانست بهتر و بیشتر باشد چرا که بعضی وقت‌ها برای تحصیل و کلاس‌های روزانه به دلیل اردوهای متعدد تیم ملی و مسابقات، فرصت حضور پیدا نمی‌کردم و به هرحال تشکر می‌کنم که حمایت‌هایی از من صورت گرفت و امیدوارم این کمک‌ها از سمت مدرسه بیشتر شود.

در ادامه با باز شدن صحبت مدارس به مبحث انتخاب رشته تحصیلی رسیدیم و زهرا رحیمی درباره علاقه تحصیلی خود گفت: دلم می‌خواهد خارج از دنیای ورزش در فضای برنامه‌نویسی حضور داشته باشم و درسش را بخوانم. جدا از فضای پاراتکواندو که آن را ادامه می‌دهم، علاقه‌مند به این رشته و درس هستم.

در شهری که

زندگی می‌کنم

امکانات حداقلی

برای ورزش مورد

علاقه‌ام یعنی

پاراتکواندو

وجود ندارد و من

همه کاری کردم

تا با هزینه‌های

شخصی بتوانم

در بالاترین سطح

ممکن با دیگر رقبا

به رقابت بپردازم

دریغ از امکانات ساده باشگاهی

همیشه و همه‌جا در رشته‌های ورزشی مختلف، دختران و پسران نوجوان و جوانی داشته‌ایم که پرچم کشورمان را با غیرت خودشان در بالاترین سطح دنیا به اهتزاز درآوردند. حالا کمی تصور کنید اگر از دل همین ورزشکاران که از جانشان برای ورزش مورد علاقه خود مایه می‌گذارند حمایت شود؛ چه اتفاقات خوبی رخ می‌دهد؟ ورزش قهرمانی و مدال‌آوری برای وطن، یعنی نباید هرکاری را که همس و سالان تو انجام می‌دهند دنبال کنی، مانند مهمانی‌های خانوادگی، دورهمی و تفریح با دوستان و خانواده و یعنی خیلی از تفریح‌های ساده ممنوع؛ یک هدف بیشتر از قهرمانی در رشته مورد علاقه‌ات وجود ندارد.

خیلی از افراد از اعماق محدودیت‌های عجیب و غریب، عاشقانه برای وطن خود می‌گذرند و به افتخارآفرینی در مقابل پول و سرمایه و برنامه‌ریزی قدم برمی‌دارند. زهرای ۱۵ ساله وقتی صحبت از امکانات باشگاهی در شهر خودشان می‌شود، این‌طور می‌گوید: در شهری که زندگی می‌کنم امکانات حداقلی برای ورزش مورد علاقه‌ام یعنی پاراتکواندو وجود ندارد و من همه کاری کردم تا با هزینه‌های شخصی بتوانم در بالاترین سطح ممکن با دیگر رقبا به رقابت بپردازم.

حقیقتش برای من نویسنده هم خیلی سخت است که می‌بینم شیردختران و پسران ایران بدون امکانات، حداقل مدال طلا، نقره و برنز المپیک را کسب می‌کنند در حالی که در

بعضی رشته‌ها... حرف خودمان

را بزنیم. زهرا رحیمی می‌گوید از

مسئولان تقاضا دارم که نگاه

ویژه‌تری به ما داشته باشند

و در شهرستان‌ها امکانات

ساده‌ای برای باشگاه‌ها وجود ندارد و

حتی سنسور الکترونیکی را خودم تهیه

کردم. در ادامه از مسئولان تقاضا دارم

تمام حمایت لازم را برای من و امثال

من داشته باشند.

خانواده، منبع امید و حمایت

هر شخصی در زندگی خود دچار بن‌بست‌های ذهنی خاصی می‌شود. دنیا همیشه برای کسانی که می‌خواهند طعم پیروزی و حال خوب را در این دنیا تجربه کنند؛ معمولاً افراد را با شرایط

اطمینان داشته و زمانی که اطمینان و باور داشته باشید، می‌توانید از تمام سختی‌ها گذر کنید و در نهایت به موفقیت دست یابید.

نگاه و حواس‌ها به افراد

توان یاب

ما یک ملت هستیم، این را زهرای ۱۵ ساله در رابطه با این‌که چقدر امروزه نگاه حمایتی به توان‌یاب‌ها وجود دارد، می‌گوید. همیشه و همه‌جا افراد توان‌یاب در کوچه، خیابان، محله، خانه و خانواده در تمام دنیا دچار چالش‌هایی هستند که خود ما نمی‌توانیم کمترین تصویری از آن داشته باشیم. فرهنگ درک و حمایت از توان‌یاب‌ها می‌تواند به آنها کمک کند تا کوله بار سنگین چالش‌ها از روی دوش‌شان برداشته شود و بهتر و راحت‌تر بتوانند به زندگی خود بپردازند.

زهرا رحیمی درباره این فرهنگ و تمرکز و حمایت افراد جامعه می‌گوید: باید تشکر کنم از مردم کشورم بابت حمایت‌های همیشگی آنها از افراد توان‌یاب و در ادامه از مسئولان تقاضای کم از ما به صورت ویژه حمایت کنند تا بتوانیم در همه عرصه‌ها بهترین نتیجه را کسب کنیم.

